

Ярмолинецька централізована бібліотечна система
Бібліотека – філіал с. Стріхівці

Стріхівці: моє рідне село

Інформаційно-довідкове видання

Стріхівці, 2015 р.

ББК 92 (4 УКР-ХМЕ)

М

Стріхівці: моє рідне село : інформаційно-довідкове видання/ Ярмолинецька ЦБС, Б-ф с. Стріхівці; упоряд. Лісничка М.В. – Стріхівці, 2015 . – 12 с.: фото.

В інформаційно-довідковому виданні «Стріхівці: моє рідне село» подано МАТЕРІАЛИ про село Стріхівці, його історію, місцевість та краєвиди.

Видання розраховане на масових користувачів.

Упорядник: Лісничка М.В.
Комп'ютерний набір: Слободян О.Л.,
методист Ярмолинецької ЦРБ

Відповідальна за випуск: Гриб М. А.,
директор Ярмолинецької ЦБС

© БФ с. Стріхівці, 2015

Село Стріхівці – центр Стріховецької сільської ради, розташоване за 22 км від райцентру і за 10 км від залізничної станції Дунаївці, на лінії Гречани – Кам'янець-Подільський. Загальна територія сільської ради складає 241,4 га, в т.ч. орної – 127,7 га, лісів – 72,9 га, ставків – 8,9 га.

Перша писемна згадка про с.Стріхівці датується 1493 р., однак народні перекази стверджують, що село спочатку називалося Лісові Татаринки і було спустошено татарами ще в 1401 р. В 1494 р. село знаходилося під польським пануванням і входило до Смотрицького воєводства. У зв'язку з частими нападами турків у 1514 р. король Сигізмунд дозволив будівництво замків за рахунок населення. Такі захисні споруди збудували у Смотричі, Зінькові, Стріхівцях. На той час населення села сплачувало данину у королівську казну.

1518 р. в с.Стріхівцях нараховувалися 158 дворів, у яких проживало 1040 чоловік. В 1610 р. Смотрич, Стріхівці та інші населені пункти король передав у володіння на 50 років кам'янецькому старості Якову Потоцькому. Однак у 1615 р. село спустошили татари і господарська діяльність зазнала занепаду.

Під час Визвольної війни українського народу 1648-1654 рр. через село проходили загони Максима Кривоноса. Іноді бої зав'язувалися недалеко від села і перш за все, в районі с.Солобковець. один із тих боїв відбувся у вересні 1653 р. коли козаки переслідували польське військо.

Невдоволені польським пануванням, селяни не раз підтримували ватажків повстання, що йшли подільськими селами в надії не лише запастися харчами, але й поповнити свої сотні людьми. Так у 1702 р. у Стріхівцях з'явилися підрозділи Федора Шпака, які прямували на Городок. Саме в цей час селянський ватажок отримав звістку, що між Савинцями і Ярмолинцями зосередилося військо зятя панів Ярмолинських – Шепінга. Приймається рішення вступити у черговий бій, з якого переможцями вийшли повстанці. У 2-й половині XVIII ст. на землях с.Стріхівці утворюється фільварок, на основі якого виникло с.Андріївка.

Після третього поділу Польщі в 1795 р. Стріхівці увійшли до Солобковецької волості Ушицького повіту. В цей час село разом з іншими населеними пунктами, такими як Солобківці, Тарасівка, Проскурівка, перейшли у власність від Потоцьких до великого

землевласника Раковського, який володів 12 тис. дес. землі. Однак новий хазяїн, заліз у борги і з кредиторами розрахувався земельними масивами і населеними пунктами. Тому на початку XIX ст. с. Стріхівці разом із Тарасівкою стають власністю пана Матвія Хельніського, який володів ними до жовтневого перевороту. Нові господарі на рівнині поряд із селом спорудили двоповерховий палац, інші приміщення, а також посадили гарний парк в якому були різні дерева.

Станом на 21 грудня 1845 р. Стріховецький маєток Хельмінського М.Й. складався з 522 селян-кріпаків, що володіли 498 дес. орної і 44 дес. присадибної землі. У поміщицькому володінні знаходилось 1433 дес. землі. Пани Хельмінські збагатилися а реформуванні 1861 р.: вони приєднали до свого земельного масиву селянську землю, залишили за собою кращі землі загальною площею 2385 дес. і 146 дес. лісу. Поруч з цим сімейство Хельмінських виступили ініціатором спорудження у с.Тарасівці цукрозаводу, який у 60-х – 80-х рр. XIX ст. входив до числа найпотужніших на Поділлі.

Одним із перших кроків у справі подолання не писемності стало відкриття в 1865 р. в Стріхівцях церковнопарафіяльної школи. У 1870 р. школу відвідувало 19 хлопчиків і 4 дівчинки.

Б

Балагур Віктор Дмитрович народився в селі Стріхівці Ярмолинецького району Хмельницької області 2 січня 1940 року. У 1946 році пішов в семирічну школу села Стріхівці, яку закінчив у 1953 році. В тому ж році пішов навчатися в Солобковецьку десятирічну школу, яку закінчив в 1956 році. Після закінчення школи Віктор Дмитрович вступає до Кам'янець – Подільського медичного училища на факультет фельдшера. У 1958 році закінчує навчальний заклад та іде працювати фельдшером в село Жилинці Ярмолинецького району Хмельницької області, де працює із 1958 по 1959 роки. З 1959 року служив в лавах Радянської армії у військах ПВО. За часи служби мав безліч різних відзнак вдячності.

У 1962 році вступає до Чернівецького медичного інституту, який закінчив у 1968 році з відзнакою. В інституті був Ленінським степіндіатром та деканом студентського факультету.

Із 1968 р. по 1969 р. працює в Лісоводській дільничій лікарні лікарем –терапевтом. В 1969 році вступив в очну аспірантуру Чернівецького медичного інституту, яку закінчив у 1972 році. У цьому ж році захистив кандидатську дисертацію.

Із 1972 року по 1989 рік працює у Чернівецькому медичному інституті на кафедрі гонітальної терапії асистентом, пізніше доцентом.

У 1989 році по направленню Чернівецького обкому партії був направлений начмедом Чернівецької комісії, де і працював до 2010 року. Зараз Віктор Дмитрович на заслуженому відпочинку і проживає у місті Чернівці.

Баранов Володимир Петрович

Народився 05. 10. 1919 року в с. Стріхівці Ярмолинецького району. До війни закінчив сільськогосподарський технікум, працював агрономом МТС. Учасник Великої Вітчизняної війни з червня 1941 року. Член КПРС. Воював на Західному, Центральному і І Українському фронтах. Рота протитанкових рушниць під командуванням лейтенанта Баранова В. П. з 16. 09. по 02. 10. 1943 року відзначилася при форсуванні рік Десна, Снов, Дніпро. Звання Героя Радянського Союзу присвоєно за відвагу і високу військову майстерність 15. 01. 1944 року. Нагороджений орденом Леніна, орденом Червоної Зірки, медалями. Після звільнення в запас працював агрономом в рідному селі. Помер в 1982 році. Похований в рідному селі.

Бібліотека На початку 20-х років в селі було відкрито хату-читальну. А вже у 1948 році відкрито новозбудовану бібліотеку. Зараз заклад знаходиться в приміщенні сільської ради. В бібліотеці створений народознавча кімната.

Будинок культури відкритий в 1950 році. У 2013 році був перенесений у приміщення сільської ради.

Д

Дитячий навчальний заклад «Сонечко» відкритий в 1960 році. Перенесений в інше приміщення в 1978 році.

Музей. У 2012 році в бібліотеці-філіалі с. Стріхівці

створена народознавча кімната, в якій зібрані зразки одягу, предмети побуту, пічний інвентар та багато інших цікавих експонатів. Музей зібрала завідувача бібліотекою Лісничка М.В.

Пам'ятний знак на честь воїнів односельчан. В 1968 році в селі було зведено пам'ятник загиблим воїнам-односельчанам, виготовлено майстрами Львівської КСФ. Внесений до реєстру, як пам'ятка місцевого значення згідно рішення Хмельницької обласної ради № 66 від 11.03.1972 року.

Пам'ятка археології На території Стріховецької сільської ради розміщені кургани (4). Курган – округлий або видовжений насип, зведений над одним або кількома похованнями.

Парк У Стріхівцях заходиться біогрупа екзотичних дерев – пам'ятка місцевого значення. Складається з груп дерев: ялини сріблястої (8 дерев), сосни Веймутова (17 дерев), ялини канадської (9 дерев), горіха чорного (1 дерево) у віці 100-110 років.

Ц

Церква

В 1992 році в селі була відкрита Свято Михайлівська Українська Православна церква Московського Патріархату.

Церква

В 2004 році в селі була відкрита церква євангелістів Християн баптистів.

Ш

Школа Одним із перших кроків у справі подолання не писемності стало відкриття в 1865 р. в Стріхівцях церковнопарафіяльної школи. У 1870 р. школу відвідувало 19 хлопчиків і 4 дівчинки.

Зараз Стріховецька загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів знаходиться в приміщенні, яке збудоване у 1989 році.

Використані джерела

1. Історія бібліотеки села Стріхівці. - 2011-.-14с. : фото.
2. Літопис села Стріхівці. – 2011 .- 18с. : фото.
3. Слободянюк П.Я. Місцеве самоврядування Хмельниччини: нариси історії місцевих громад Ярмолинецького району/ П.Я.Слободянюк, Ю.А.Хоптяр; Хмельницька облрада; Хмельницька облдержадміністрація – Хмельницький: Поділля, 2004. – 507с. : фото.

Предметний покажчик

<i>Вступ</i>	3
<i>Б</i>	
<i>Балагур В.Д.</i>	5
<i>Баранов В.П.</i>	6
<i>Бібліотека</i>	6
<i>Будинок культури</i>	6
<i>Д</i>	
<i>Дитячий навчальний заклад</i>	6
<i>П</i>	
<i>Пам'ятний знак на честь воїнів односельчан</i>	7
<i>Пам'ятка археології</i>	7
<i>Парк</i>	7
<i>Ц</i>	
<i>Церква Українська Православна</i>	7
<i>Церква Євангелістів баптистів</i>	8
<i>Ш</i>	
<i>Школа</i>	8

Інформаційно-довідкове видання

Моє рідне село

Відповідальна за випуск:

Гриб М.А.

Редагування:

Слободян О.Л.

Комп'юльне опрацювання:

Слободян О.Л.

Підписано до друку 2015р. Формат 21х14,7

Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman

Друк різнографією. Наклад 20 примірників.

Віддруковано з готового оригінал – макета Ярмолинецька ЦРБ

Смт. Ярмолинці, площа 600-річчя Ярмолинець, 1а

